

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	<i>I Mededelingen</i>	
	Commissie	
91/C 317/01	Ecu	1
91/C 317/02	Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (granen)	2
	Hof van Justitie	
91/C 317/03	Zaak C-266/91: Verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo te Lissabon van 10 juli 1991 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Celulose Beira Industrial (Celbi) SA en Fazenda Pública	3
91/C 317/04	Zaak C-281/91: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 30 oktober 1991 in het geding Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf BV tegen Staatssecretaris van Financiën	3
91/C 317/05	Zaak C-284/91: Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 25 oktober 1991 in het geding Belgische Staat tegen NV Suiker Export	4
	<i>II Voorbereidende besluiten</i>	
	Commissie	
91/C 317/06	Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot vaststelling van de procedure voor de harmonisering van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie	5

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
91/C 317/07	Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de definitieve regeling voor de toelating van niet in een Lid-Staat woonachtige vervoersondernemers tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in die Lid-Staat	10
91/C 317/08	Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/91/EEG betreffende de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal	13
91/C 317/09	Wijziging van het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende het LORAN-C-radionavigatiesysteem	16

III *Bekendmakingen*

Commissie

91/C 317/10	Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII en de Canarische eilanden	19
91/C 317/11	Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van gerst naar landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII en de Canarische eilanden	19
91/C 317/12	Opleiding van de gebruikers in de ondervraging van de gegevensbestanden — Niet-openbare procedure	20

I

(Mededelingen)

COMMISSIE

ECU ⁽¹⁾

6 december 1991

(91/C 317/01)

Bedrag in nationale valuta voor één eenheid:

Belgische en Luxemburgse frank	41,9604	Escudo	180,830
Duitse mark	2,03594	US-dollar	1,28329
Gulden	2,29426	Zwitserse frank	1,80238
Pond sterling	0,714049	Zweedse kroon	7,45848
Deense kroon	7,92303	Noorse kroon	8,02402
Franse frank	6,96056	Canadese dollar	1,46231
Lire	1539,43	Oostenrijkse schilling	14,3305
Iers pond	0,763999	Finse mark	5,52392
Griekse drachme	232,622	Yen	165,095
Peseta	130,344	Australische dollar	1,65479
		Nieuwzeelandse dollar	2,29980

De Commissie heeft een telexdienst met automatisch antwoordmechanisme in gebruik genomen die elke gebruiker, op diens aanvraag per telex, de omwisselingskoers in de voornaamste valuta geeft.

Deze dienst functioneert elke dag van 15.30 uur tot de volgende dag 13.00 uur.

De gebruiker dient als volgt te handelen:

- telex nr. 23789 te Brussel kiezen;
- zijn eigen telexadres geven;
- de code „cccc” vormen die het automatisch antwoordmechanisme in werking stelt en hem de omwisselingskoersen van de ecu per telex geeft;
- de mededeling niet onderbreken vóór het einde van de boodschap dat aangegeven wordt door het teken „ffff”.

Noot: De Commissie heeft ook een telex met automatisch antwoordmechanisme (nr. 21791) in gebruik die een aantal dagelijkse gegevens verstrekt voor de berekening van de monetaire compenserende bedragen in het kader van de toepassing van het gemeenschappelijk landbouwbeleid.

(¹) Verordening (EEG) nr. 3180/78 van de Raad van 18 december 1978 (PB nr. L 379 van 30. 12. 1978, blz. 1), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1971/89 (PB nr. L 189 van 4. 7. 1989, blz. 1).

Besluit 80/1184/EEG van de Raad van 18 december 1980 (Overeenkomst van Lomé) (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 34).

Beschikking nr. 3334/80/EGKS van de Commissie van 19 december 1980 (PB nr. L 349 van 23. 12. 1980, blz. 27).

Financieel Reglement van 16 december 1980 voor de toepassing van de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 23).

Verordening (EEG) nr. 3308/80 van de Raad van 16 december 1980 (PB nr. L 345 van 20. 12. 1980, blz. 1).

Beschikking van de Raad van Gouverneurs van de Europese Investeringsbank van 13 mei 1981 (PB nr. L 311 van 30. 10. 1981, blz. 1).

Mededeling van de besluiten genomen in het kader van diverse inschrijvingsprocedures in de landbouwsector (granen)

(91/C 317/02)

(Zie de mededeling in Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. L 360 van 21 december 1982, bladzijde 43)

Permanente openbare inschrijving	Wekelijkse inschrijving	
	Datum van het besluit van de Commissie	Maximumrestitutie
Verordening (EEG) nr. 1144/91 van de Commissie van 3 mei 1991 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van durum tarwe naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden (PB nr. L 112 van 4. 5. 1991, blz. 23)	5. 12. 1991	133,90 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1145/91 van de Commissie van 3 mei 1991 betreffende een bijzondere interventie maatregel voor gerst in Spanje (PB nr. L 112 van 4. 5. 1991, blz. 26)	5. 12. 1991	offertes geweigerd
Verordening (EEG) nr. 1206/91 van de Commissie van 7 mei 1991 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van gerst naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden (PB nr. L 116 van 9. 5. 1991, blz. 31)	5. 12. 1991	91,49 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 1207/91 van de Commissie van 7 mei 1991 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden (PB nr. L 116 van 9. 5. 1991, blz. 34)	5. 12. 1991	85,22 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 2050/91 van de Commissie van 12 juli 1991 betreffende een bijzondere interventie maatregel voor durum tarwe in Griekenland (PB nr. L 187 van 13. 7. 1991, blz. 10)	5. 12. 1991	offertes geweigerd
Verordening (EEG) nr. 2628/91 van de Commissie van 3 september 1991 inzake een openbare inschrijving voor de restitutie bij uitvoer van rogge naar de landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII en de Canarische eilanden (PB nr. L 246 van 4. 9. 1991, blz. 5)	5. 12. 1991	offertes geweigerd
Verordening (EEG) nr. 2844/91 van de Commissie van 27 september 1991 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van rondkorrelige volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 272 van 28. 9. 1991, blz. 54)	—	geen offertes
Verordening (EEG) nr. 2845/91 van de Commissie van 27 september 1991 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 272 van 28. 9. 1991, blz. 56)	5. 12. 1991	269,00 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 2846/91 van de Commissie van 27 september 1991 betreffende een inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van halflangkorrelige en langkorrelige A volwitte rijst naar bepaalde derde landen (PB nr. L 272 van 28. 9. 1991, blz. 58)	5. 12. 1991	258,00 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 3504/91 van de Commissie van 2 december 1991 betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van de heffing bij invoer van maïs van herkomst uit derde landen (PB nr. L 331 van 3. 12. 1991, blz. 9)	5. 12. 1991	47,52 ecu/ton
Verordening (EEG) nr. 3505/91 van de Commissie van 2 december 1991 betreffende de opening van een openbare inschrijving voor de vaststelling van de verlaging van de heffing bij invoer van sorgho van herkomst uit derde landen (PB nr. L 331 van 3. 12. 1991, blz. 12)	5. 12. 1991	69,49 ecu/ton

HOF VAN JUSTITIE

Verzoek van het Supremo Tribunal Administrativo te Lissabon van 10 juli 1991 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Celulose Beira Industrial (Celbi) SA en Fazenda Pública

(Zaak C-266/91)

(91/C 317/03)

Het Supremo Tribunal Administrativo te Lissabon heeft bij beschikking van 10 juli 1991, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 10 juli 1991, in het geding tussen Celulose Beira Industrial (Celbi) SA en Fazenda Pública het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Omvat het begrip heffing van gelijke werking als douanerechten in de zin van de artikelen 9, 12 en volgende van het EEG-Verdrag ook een door een openbare instelling geïnde belasting die drukt op de verkoop van chemische produkten, zonder onderscheid tussen binnenlandse en ingevoerde produkten, en waarvan de opbrengst bestemd is ter financiering van de activiteiten van die instelling (te weten het IPF, waarvan de doelstellingen zijn neergelegd in hoofdstuk I van DL 428/72.10.31) (1)?
2. In hoeverre is de wettelijke bestemming van de opbrengst van een zowel op binnenlandse als op ingevoerde produkten rustende belasting van invloed op de toepasselijkheid van artikel 95 en in hoeverre kan zij een reden vormen om te spreken van heffing van gelijke werking?
3. Bij een bevestigend antwoord op de eerste en de tweede vraag: In hoeverre heeft het in de communautaire rechtspraak gestelde vereiste van „volledige compensatie van de op het nationale produkt drukende last” betrekking op een gelijkwaardigheid in geld tussen het bedrag aan belasting dat van de binnenlandse ondernemer wordt gevorderd en de voordelen die die ondernemer geniet? Kan hier ook worden bedoeld op een gelijkwaardigheid betreffende de aard, het belang en de onmisbaarheid van de ten behoeve van de nationale produktie verrichte diensten, gefinancierd met door de inning van de belasting behaalde inkomsten overeenkomstig bovenbedoelde wetgeving (zoals dat het geval is met alle activiteiten van de betrokken instelling)?

4. Kan er sprake zijn van een steunmaatregel van de Staat in de zin van artikel 92 van het EEG-Verdrag, wanneer de opbrengst van een op nationale en ingevoerde produkten rustende belasting wordt aangewend ter financiering van de activiteiten van bedoelde instelling?

5. Kan de inning van een belasting die percentueel drukt op de totale waarde van de verkopen van het nationale en het ingevoerde produkt en die bestemd is ter financiering van de werkzaamheden van een openbare instelling die zich op de in de wet genoemde activiteiten toelegt, schending van artikel 30 van het EEG-Verdrag opleveren?

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij arrest van de Hoge Raad der Nederlanden van 30 oktober 1991 in het geding Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf BV tegen Staatssecretaris van Financiën

(Zaak C-281/91)

(91/C 317/04)

De Hoge Raad der Nederlanden heeft bij arrest van 30 oktober 1991, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 1991, in het geding Muys' en De Winter's Bouw- en Aannemingsbedrijf BV, te Rotterdam, tegen Staatssecretaris van Financiën, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Indien in een koop-/aannemingsovereenkomst, door een bouwondernemer met een koper/opdrachtgever gesloten, met betrekking tot de vergoeding voor de ingevolge die overeenkomst te leveren grond is bepaald dat deze vergoeding bij of korte tijd na het sluiten van de overeenkomst moet worden betaald, doch tevens dat de koper/opdrachtgever tegen vergoeding van rente recht heeft op uitstel van betaling tot het tijdstip van de levering, is dan die rente naar haar aard aan te merken als een vergoeding voor de verlening van een krediet, als bedoeld in artikel 13, B, onder d), 1, van de Zesde Richtlijn, of maakt het als rente in rekening gebrachte bedrag deel uit van de vergoeding voor de levering van de grond?

(1) In hoofdzaak de „bescherming van de produkten en de hogere belangen van de nationale economie” (zie artikel 2, onder b, van DL 428/72.10.31).

Verzoek om een prejudiciële beslissing, gedaan bij vonnis van de Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 25 oktober 1991 in het geding Belgische Staat tegen NV Suiker Export

(Zaak C-284/91)

(91/C 317/05)

De Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen heeft bij vonnis van 25 oktober 1991, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 7 november 1991, in het geding Belgische Staat tegen NV Suiker Export, te Antwerpen, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht bij wijze van prejudiciële beslissing uitspraak te doen over de volgende vraag:

Moet artikel 15 van Verordening (EEG) nr. 3330/74 van de Raad van 19 december 1974 ⁽¹⁾ zo worden geïnterpreteerd dat een invoerheffing verschuldigd is zelfs indien niet wordt betwist dat de desbetreffende goederen van inlandse oorsprong waren en gestolen werden terwijl zij voor uitvoer naar derde landen werden geplaatst onder het statuut van T1-goederen met het oog op bekomen van restituties, wanneer diegenen van wie invoerheffingen gevorderd worden de eerder voor uitvoer verkregen restituties reeds hebben teruggestort?

⁽¹⁾ PB nr. L 359 van 31. 12. 1974, blz. 1.

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een richtlijn van de Raad tot vaststelling van de procedure voor de harmonisering van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie

(91/C 317/06)

COM(91) 358 def. — SYN 362

(Door de Commissie ingediend op 7 oktober 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 100 A,

Gezien het voorstel van de Commissie,

In samenwerking met het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat Richtlijn 89/428/EEG van de Raad van 21 juni 1989 tot vaststelling van de procedure voor de harmonisering van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie⁽¹⁾ door het Hof van Justitie in zijn op 11 juni 1991 gewezen arrest⁽²⁾ wegens het ontbreken van een passende juridische grondslag nietig is verklaard;

Overwegende dat het rechtsvacuüm dat het gevolg is van de nietigverklaring van de richtlijn, op het milieu en op de concurrentievoorwaarden in de titaandioxide-producerende sector een nadelige uitwerking kan hebben; dat bijgevolg de door de nietigverklarde Richtlijn 89/428/EEG gecreëerde feitelijke situatie dient te worden hersteld;

Overwegende dat met deze richtlijn wordt beoogd de nationale regels inzake de voorwaarden voor de titaandioxideproductie op elkaar af te stemmen om aan de tussen de verscheidene producenten in de sector bestaande mededingingsdistorsies een einde te maken en om een hoog beschermingsniveau voor het milieu te waarborgen;

Overwegende dat in Richtlijn 78/176/EEG van de Raad van 20 februari 1978 betreffende de afvalstoffen afkom-

stig van de titaandioxide-industrie⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 83/29/EEG⁽⁴⁾, inzonderheid in artikel 9 ervan, wordt bepaald dat de Lid-Staten voor de op 20 februari 1978 bestaande industriële vestigingen programma's moeten opstellen om langs de weg van geleidelijke vermindering tot beëindiging van de door de afvalstoffen van deze vestigingen veroorzaakte verontreiniging te komen;

Overwegende dat voor de vermindering van de verontreiniging door vloeibare, vaste en gasvormige afvalstoffen in deze programma's algemene doelstellingen zijn vastgelegd die uiterlijk 1 juli 1987 dienden te zijn bereikt; dat deze programma's aan de Commissie moeten worden voorgelegd zodat deze voor de harmonisatie van deze programma's wat de vermindering en de uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging betreft en voor de verbetering van de concurrentievoorwaarden in de sector van de titaandioxide-industrie bij de Raad passende voorstellen kan indienen;

Overwegende dat ter bescherming van het aquatische milieu dumping van afvalstoffen en lozingen van bepaalde afvalstoffen, in het bijzonder die van vaste en van sterk zure afvalstoffen, dienen te worden verboden en dat lozingen van andere afvalstoffen in het bijzonder die van zwak zure en van geneutraliseerde afvalstoffen, geleidelijk dienen te worden verminderd;

Overwegende dat de bestaande industriële vestigingen van passende afvalbehandelingssystemen gebruik dienen te maken om de voorgeschreven doelstellingen binnen de gestelde termijnen te bereiken;

Overwegende dat, wat de zwak zure en de geneutraliseerde afvalstoffen van bepaalde vestigingen betreft, de installatie van die systemen technische en economische

⁽¹⁾ PB nr. L 201 van 14. 7. 1989, blz. 56.⁽²⁾ Zaak C 300/89, Commissie/Raad. Nog niet gepubliceerd.⁽³⁾ PB nr. L 54 van 25. 2. 1978, blz. 19.⁽⁴⁾ PB nr. L 32 van 3. 2. 1983, blz. 28.

moelijkheden met zich kan brengen; dat de Lid-Staten daarom de toepassing van de desbetreffende bepalingen moeten kunnen uitstellen, op voorwaarde dat een programma voor een doeltreffende vermindering van de verontreiniging wordt opgesteld en aan de Commissie wordt voorgelegd; dat de Commissie de desbetreffende termijnen moet kunnen verlengen, indien Lid-Staten voor dergelijke bijzondere moeilijkheden komen te staan;

Overwegende dat het de Lid-Staten dient te worden toegestaan voor lozingen van bepaalde afvalstoffen op zodanige wijze van kwaliteitsdoelstellingen gebruik te maken, dat de resultaten in alle opzichten gelijkwaardig zijn aan die welke met grenswaarden worden verkregen; dat deze gelijkwaardigheid in een aan de Commissie voor te leggen programma dient te worden aangetoond;

Overwegende dat het, onverminderd de verplichtingen die krachtens Richtlijn 80/779/EEG van de Raad van 15 juli 1980 betreffende grenswaarden en richtwaarden van de luchtkwaliteit voor zwaveldioxide en zwevende deeltjes⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 89/427/EEG⁽²⁾, en Richtlijn 84/360/EEG van de Raad van 28 juni 1984 betreffende de bestrijding van de door industriële inrichtingen veroorzaakte luchtverontreiniging⁽³⁾ op de Lid-Staten rusten, aangewezen is de luchtkwaliteit te beschermen door passende emissienormen vast te stellen voor de van de titaandioxide-industrie afkomstige gasvormige lozingen;

Overwegende dat de Lid-Staten controle dienen uit te oefenen op de werkelijke productie van elke vestiging om na te gaan of de maatregelen op doeltreffende wijze worden toegepast;

Overwegende dat alle afvalstoffen van de titaandioxide-industrie dienen te worden vermeden of dat in hergebruik ervan dient te worden voorzien wanneer zulks technisch en economisch uitvoerbaar is; dat dergelijke afvalstoffen zonder gevaar voor de menselijke gezondheid of voor het milieu dienen te worden hergebruikt of verwijderd,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

In deze richtlijn wordt, overeenkomstig artikel 9, lid 3, van Richtlijn 78/176/EEG, de procedure vastgesteld voor de harmonisering van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van bestaande industriële vestigingen en tot verbetering van de concurrentievoorwaarden in de sector titaandioxide-industrie.

⁽¹⁾ PB nr. L 229 van 30. 8. 1980, blz. 30.

⁽²⁾ PB nr. L 201 van 14. 7. 1989, blz. 53.

⁽³⁾ PB nr. L 188 van 16. 7. 1984, blz. 20.

Artikel 2

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder:

a) ingeval het sulfaatproces wordt toegepast:

— „vaste afvalstoffen”:

— onoplosbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door zwavelzuur worden ontsloten;

— gekristalliseerd ijzersulfaat ($\text{FeSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$);

— „sterk zure afvalstoffen”:

de moederlogen afkomstig uit de filtratiestap na de hydrolyse van de oplossing van titanylsulfaat. Zijn deze moederlogen gecombineerd met zwak zure afvalstoffen, met gemiddeld meer dan 0,5 % vrij zwavelzuur en met verschillende zware metalen^(*), dan worden de twee te zamen als sterk zure afvalstoffen beschouwd;

— „zuiveringsafvalstoffen”:

filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en die vóór enigerlei verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;

— „zwak zure afvalstoffen”:

waswater, koelwater, condenswater en andere, niet onder voornoemde begripsomschrijvingen vallende, slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5 % of minder vrij zwavelzuur;

— „geneutraliseerde afvalstoffen”:

vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen;

— „stof”:

stofdeeltjes van welke aard ook, afkomstig van de productie-inrichtingen, en met name stofdeeltjes afkomstig van erts en pigment;

^(*) Sterk zure afvalstoffen die zijn verdund tot zij 0,5 % of minder vrij zwavelzuur bevatten, vallen eveneens onder deze omschrijving.

- „SO_x”:
gasvormige zwaveldioxide en zwaveltrioxide met inbegrip van zuurdruppels, afkomstig van de verschillende stappen van het productieproces en van de interne behandeling van de afvalstoffen;
- b) ingeval het chlorideproces wordt toegepast:
- „vaste afvalstoffen”:
— onoplosbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door chloor worden ontsloten;
— metaalchloriden en -hydroxiden (filterstoffen) die in vaste vorm vrijkomen bij de titaantetrachloridefabricage;
— cokesresiduen die bij de titaantetrachloridefabricage vrijkomen;
- „sterk zure afvalstoffen”:
afvalstoffen met meer dan 0,5 % vrij zoutzuur en met verschillende zware metalen ⁽¹⁾;
- „zuiveringsafvalstoffen”:
filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die uitsluitend zware metalen in de vorm van sporen bevatten en die vóór enigerlei verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;
- „zwak zure afvalstoffen”:
waswater, koelwater, condenswater en andere niet onder voornoemde begripsomschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5 % of minder vrij zoutzuur;
- „geneutraliseerde afvalstoffen”:
vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen;
- „stof”:
stofdeeltjes van welke aard ook, afkomstig van de productie-inrichtingen en met name stofdeeltjes van erts, pigment en cokes;
- „chloor”:
gasvormig chloor, afkomstig van de verschillende stappen van het productieproces;
- c) bij gebruik van het sulfaatproces of het chlorideproces:
- „dumping”:
iedere opzettelijke lozing in oppervlaktewateren in het binnenland, in de interne kustwateren, in de territoriale wateren of in volle zee van stoffen en materialen door of vanuit schepen of luchtvaartuigen ⁽²⁾.
2. De in Richtlijn 78/176/EEG omschreven begrippen hebben voor de doeleinden van de onderhavige richtlijn dezelfde betekenis als die in de eerstgenoemde.

Artikel 3

Het dumpen van alle in artikel 2 omschreven vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen, zwak zure afvalstoffen of geneutraliseerde afvalstoffen is vanaf 31 januari 1993 verboden.

Artikel 4

De Lid-Staten treffende de nodige maatregelen om te waarborgen dat de lozing van afvalstoffen in oppervlaktewateren in het binnenland, in de interne kustwateren, in de territoriale wateren en in volle zee wordt verboden:

- a) voor vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen en zuiveringsafvalstoffen van bestaande industriële vestigingen die van het sulfaatproces gebruik maken:
- vanaf 31 januari 1993 in alle bovengenoemde wateren;
- b) voor vaste en voor sterk zure afvalstoffen van bestaande industriële vestigingen die van het chlorideproces gebruik maken:
- vanaf 31 januari 1993 in alle bovengenoemde wateren.

Artikel 5

De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om te waarborgen dat de lozing van afvalstoffen overeenkomstig de volgende bepalingen wordt beperkt:

⁽¹⁾ Sterk zure afvalstoffen die zijn verdund tot zij 0,5 % of minder vrij zwavelzuur bevatten, vallen eveneens onder deze omschrijving.

⁽²⁾ Onder „schepen en luchtvaartuigen” wordt verstaan: vaartuigen en luchtvaartuigen, ongeacht het type ervan. Daaronder zijn begrepen: luchtkussenvaartuigen, drijvende vaartuigen, al dan niet met eigen voortstuwingsvermogen, en vaste of drijvende platforms.

a) voor bestaande industriële vestigingen die van het sulfaatproces gebruik maken:

- wordt in alle wateren de lozing van zwak zure en van geneutraliseerde afvalstoffen vanaf 31 december 1993 beperkt tot een waarde van niet meer dan 800 kg totale hoeveelheid sulfaat per geproduceerde ton titaandioxide (dat wil zeggen overeenkomend met de SO_4 -ionen in het vrije zwavelzuur en in de metaalsulfaten);

b) voor bestaande industriële vestigingen die van het chlorideproces gebruik maken:

- wordt in alle wateren de lozing van zwak zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen vanaf 31 januari 1993 beperkt tot de volgende waarden voor de totale hoeveelheid chloride per geproduceerde ton titaandioxide (dat wil zeggen overeenkomend met de Cl-ionen in het vrije zoutzuur en in de metaalchloriden):

- 130 kg bij gebruik van natuurlijk rutiel,
- 228 kg bij gebruik van synthetisch rutiel,
- 450 kg bij gebruik van slakken.

In het geval van een vestiging die meer dan één soort erts gebruikt, gelden de waarden naar rata van de hoeveelheden waarin deze ertsen worden gebruikt.

Artikel 6

Behoudens wanneer het oppervlaktewateren in het binnenland betreft, kunnen de Lid-Staten de in artikel 5, onder a), genoemde toepassingsdatum naar uiterlijk 31 december 1994 verschuiven, indien zulks op grond van ernstige technische en economische moeilijkheden noodzakelijk is en mits uiterlijk op 31 januari 1993 bij de Commissie een programma voor de doeltreffende vermindering van het lozen van dergelijke afvalstoffen wordt ingediend. Dat programma moet ertoe leiden dat op de onderstaande datum de volgende grenswaarde per geproduceerde ton titaandioxide wordt bereikt:

- zwak zure afvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen: 800 kg op 31 december 1994.

Ten laatste drie maanden na de vaststelling van deze richtlijn wordt de Commissie in kennis gesteld van de hier bedoelde gevallen, waarover met haar overleg plaatsvindt. De Commissie doet hiervan mededeling aan de andere Lid-Staten.

Artikel 7

1. Wat de eisen van artikel 5 betreft, kunnen de Lid-Staten als andere mogelijkheid kwaliteitsdoelstellingen met daarmee samenhangende passende grenswaarden hanteren die zodanig worden toegepast dat de uitwerking ervan voor de bescherming van het milieu en voor het tegengaan van concurrentiedistorsies gelijkwaardig is aan die van de bij deze richtlijn vastgestelde grenswaarden.

2. Indien een Lid-Staat als andere mogelijkheid kwaliteitsdoelstellingen toepast, legt hij aan de Commissie een programma (*) voor waaruit blijkt dat de betrokken maatregelen op de data dat de grenswaarden overeenkomstig artikel 5 worden toegepast, een uitwerking hebben die, wat de bescherming van het milieu en het tegengaan van concurrentiedistorsies betreft, gelijkwaardig is aan die van de grenswaarden.

Dit programma wordt ten minste zes maanden voordat de Lid-Staat de kwaliteitsdoelstellingen denkt toe te passen, aan de Commissie voorgelegd.

Het programma wordt door de Commissie beoordeeld overeenkomstig de procedures van artikel 10 van Richtlijn 78/176/EEG.

De Commissie doet hiervan mededeling aan de overige Lid-Staten.

Artikel 8

1. De Lid-Staten treffen de noodzakelijke maatregelen om te waarborgen dat de emissies in de atmosfeer overeenkomstig de volgende bepalingen worden vermindert:

a) in het geval van bestaande industriële vestigingen die van het sulfaatproces gebruik maken:

- i) worden de emissies van stof vanaf 31 december 1993 beperkt tot een waarde van niet meer dan 50 mg/Nm^3 (?) uit de voornaamste bronnen en van niet meer dan 150 mg/Nm^3 (?) uit andere bronnen (?);
- ii) worden de emissies van SO_x afkomstig van de ontsluitings- en roostingsfase van de titaandioxideproductie vanaf 1 januari 1995 beperkt tot een waarde van niet meer dan 10 kg SO_2 -equivalent per geproduceerde ton titaandioxide;

(*) Deze informatie wordt verstrekt in het kader van artikel 14 van Richtlijn 78/176/EEG of afzonderlijk indien de omstandigheden zulks vereisen.

(?) Kubieke meter bij een temperatuur van 273 K en een druk van 101,3 kPa.

(?) De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van de kleine bronnen die niet in hun meting zijn opgenomen.

- iii) eisen de Lid-Staten dat er voorzieningen worden geïnstalleerd ter voorkoming van de emissie van zuurdruppels;
 - iv) lozen inrichtingen voor de concentratie van afvalzuren niet meer dan 500 mg/Nm³ SO_x, berekend als SO₂-equivalent⁽¹⁾.
 - v) worden inrichtingen voor het roosten van zouten afkomstig van de zuivering van afvalstoffen uitgerust met de beste technologie die tegen niet al te extreem hoge kosten beschikbaar is, ten einde de SO_x-emissies te beperken;
- b) in het geval van bestaande industriële vestigingen die gebruik maken van het chlorideproces:
- i) worden de emissies van stof vanaf 31 januari 1993 beperkt tot een waarde van niet meer dan 50 mg/Nm³ ⁽²⁾ uit de voornaamste bronnen en niet meer dan 150 mg/Nm³ ⁽²⁾ uit andere bronnen ⁽³⁾;
 - ii) worden de emissies van chloor vanaf 31 januari 1993 beperkt tot een dagelijkse gemiddelde concentratie van niet meer dan 5 mg/Nm³ ⁽⁴⁾ en tot een concentratie van niet meer dan 40 mg/Nm³ op enig tijdstip.

2. De onderhavige richtlijn laat de bepalingen van Richtlijn 80/779/EEG onverlet.

3. De procedure voor de controle op de referentiemetingen van SO_x-lozingen in de atmosfeer is in de bijlage beschreven.

⁽¹⁾ Voor nieuwe concentratieprocessen kan de Commissie met een andere waarde instemmen indien de Lid-Staten kunnen aantonen dat er geen technieken beschikbaar zijn om deze norm te bereiken.

⁽²⁾ Kubieke meter bij een temperatuur van 273 K en een druk van 101,3 kPa.

⁽³⁾ De Lid-Staten stellen de Commissie op de hoogte van de kleine bronnen die niet in hun meting zijn opgenomen.

⁽⁴⁾ Er wordt van uitgegaan dat deze waarden overeenkomen met een maximum van 6 gram per geproduceerde ton titaandioxide.

Artikel 9

De waarden en beperkingen die in de artikelen 5, 7 en 8 zijn vermeld, worden door de Lid-Staten gecontroleerd aan de hand van de daadwerkelijke productie van elke vestiging.

Artikel 10

De Lid-Staten treffen de noodzakelijke maatregelen om te waarborgen dat afvalstoffen van de titaandioxide-industrie, in het bijzonder die waarvan lozing of dumping in water of emissie in de atmosfeer is verboden:

— zoveel mogelijk niet ontstaan, dan wel worden hergebruikt, voor zover dit technisch en economisch mogelijk is;

— zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder nadelige gevolgen voor het milieu op te leveren, worden hergebruikt of worden verwijderd.

Hetzelfde geldt voor de afvalstoffen die bij het hergebruik of de zuivering van bovengenoemde afvalstoffen vrijkomen.

Artikel 11

1. De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 januari 1993 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede, die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 12

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

BIJLAGE

Procedure voor de controle van de referentiemetingen voor lozingen van gasvormig SO_x

De hoeveelheden SO₂ en SO₃ en zuurdruppels uitgedrukt in SO₂-equivalent die door bepaalde inrichtingen worden geloosd, worden berekend met inachtneming van het tijdens de betrokken specifieke werkzaamheden geloosde gasvolume en het gedurende dezelfde tijd gemeten gemiddelde gehalte aan SO₂/SO₃. De bepalingen van het debiet en van het gehalte aan SO₂/SO₃ moeten geschieden bij dezelfde temperatuur- en vochtigheidscondities.

Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de definitieve regeling voor de toelating van niet in een Lid-Staat woonachtige vervoersondernemers tot het binnenlands goederenvervoer over de weg in die Lid-Staat

(91/C 317/07)

COM(91) 377 def.

(Door de Commissie ingediend op 21 oktober 1991)

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 75,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat het tot stand brengen van een gemeenschappelijk vervoersbeleid overeenkomstig artikel 75, lid 1, onder b), van het Verdrag, de vaststelling inhoudt van de voorwaarden waaronder vervoersondernemers in een Lid-Staat waarin zij niet woonachtig zijn, worden toegelaten tot het binnenlands vervoer;

Overwegende dat de bij deze bepaling bedoelde vrijheid van dienstverrichting in het binnenlands vervoer impliceert dat ten aanzien van degene die de diensten verricht, elke beperking op grond van nationaliteit of vestiging in een andere Lid-Staat dan die waarin de dienst moet worden verricht, wordt opgeheven;

Overwegende dat de overgangsregeling voor het cabotagevervoer, ingesteld bij Verordening (EEG) nr. 4059/89⁽¹⁾, gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 296/91⁽²⁾, op 31 december 1992 verstrijkt; dat de Raad op grond van artikel 9 van deze verordening een verordening moet aannemen waarin de definitieve regeling voor het cabotagevervoer wordt vastgesteld, die op 1 januari 1993 in werking treedt;

Overwegende dat de in een Lid-Staat niet woonachtige vervoersondernemers in overeenstemming met de algemene beginselen van het Verdrag inzake de gelijkheid van behandeling en met de daarop betrekking hebbende

jurisprudentie van het Hof van Justitie, onder dezelfde voorwaarden als die welke de betrokken Lid-Staat aan zijn eigen vervoersondernemers oplegt tot het binnenlands vervoer moeten worden toegelaten;

Overwegende dat alleen vervoersondernemers die gemachtigd zijn tot het verrichten van internationaal goederenvervoer over de weg, mogen worden toegelaten tot het binnenlands vervoer in een andere Lid-Staat dan die waarin zij zijn gevestigd;

Overwegende dat — onder voorbehoud van de toepassing van de gemeenschappelijke wetgeving — moet worden bepaald welke voorschriften van de Lid-Staat van ontvangst van toepassing dienen te zijn op het cabotagevervoer, met inachtneming zowel van het tijdelijke karakter van de dienstverlening als van de noodzaak om te achten op de gelijkheid van mededingingsvoorwaarden tussen de ondernemers van de Gemeenschap;

Overwegende dat alleen de interne bepalingen van de Lid-Staat van ontvangst die om dwingende redenen van algemeen belang gerechtvaardigd zijn, mogen worden toegepast voor zover het te verdedigen belang niet reeds wordt gewaarborgd door bepalingen waar de dienstverlener in die Lid-Staat van vestiging aan is onderworpen en voor zover eventuele beperkingen niet verder gaan dan voor het bereiken van het beoogde doel noodzakelijk is; dat voertuigen waarvoor de technische normen betreffende bouw en uitrusting beantwoorden aan geldende communautaire of internationale regels tot cabotagevervoer moeten worden toegelaten;

Overwegende dat bepalingen moeten worden aangenomen om in geval van ernstige verstoringen in een bepaalde geografische zone, die een substantieel belang heeft voor deze markt, te kunnen ingrijpen op de markt van het betrokken vervoer; dat te dien einde een aangepaste besluitvormingsprocedure moet worden vastgesteld en de nodige statistische gegevens moeten worden verzameld;

Overwegende dat het wenselijk is dat de Lid-Staten elkaar bijstand verlenen met het oog op de juiste toepassing van de ingestelde regeling, met name inzake het toezicht en de bij inbreuken toe te passen sancties; dat de sancties niet discriminatoir mogen zijn en in een redelijke verhouding dienen te staan tot de ernst van de inbreuken,

⁽¹⁾ PB nr. L 390 van 30. 12. 1989, blz. 3.

⁽²⁾ PB nr. L 36 van 8. 2. 1991, blz. 8.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING
VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Met ingang van 1 januari 1993 worden alle ondernemers in het beroepsgoederenvervoer over de weg die in overeenstemming met de wetgeving van een Lid-Staat en het Gemeenschapsrecht:

- gevestigd zijn in deze Lid-Staat, hierna „Lid-Staat van vestiging” genoemd, en
- aldaar gemachtigd zijn internationaal goederenvervoer over de weg te verrichten als houder van een vergunning als bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. ... (doc. COM(91) 293, aan de Raad voorgelegd op 27 augustus 1991),

onder de in deze verordening vastgestelde voorwaarden toegelaten tot het tijdelijk en zonder kwantitatieve beperkingen ten aanzien van de toegang tot de markt verrichten van binnenlands goederenvervoer over de weg in een andere Lid-Staat, hierna „Lid-Staat van ontvangst” genoemd, zonder aldaar een zetel of andere vestiging te hebben.

2. Het in lid 1 bedoelde binnenlandse vervoer wordt hieronder „cabotage” genoemd.

Artikel 2

1. Cabotage wordt verricht met behulp van een voertuig:

- dat is ingeschreven of tot het internationale vervoer is toegelaten op naam van de vervoersondernemer overeenkomstig de in de Lid-Staat van vestiging geldende voorschriften of
- dat door de vervoersondernemer is gehuurd
 - onder de voorwaarden vastgesteld in Richtlijn 84/647/EEG van de Raad van 19 november 1984 betreffende het gebruik van gehuurde voertuigen zonder bestuurder voor het vervoer van goederen over de weg ⁽¹⁾ of
 - onder dezelfde voorwaarden als van toepassing op vervoersondernemers die in de Lid-Staat van ontvangst zijn gevestigd, zoals toegestaan bij artikel 4 van Richtlijn 84/647/EEG.

2. Indien het een samenstel van voertuigen betreft, wordt toegestaan dat de aanhangwagen of oplegger niet is ingeschreven of tot het internationale vervoer is toegelaten op naam van de vervoersondernemer dan wel in een andere Lid-Staat is ingeschreven of tot het internationale vervoer is toegelaten.

Artikel 3

1. Onder voorbehoud van de toepassing van de communautaire voorschriften, zijn de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staat van ontvangst op de volgende gebieden van toepassing op het verrichten van cabotage:

- a) bepalingen van openbare orde die betrekking hebben op het vervoerscontract;
- b) afmetingen en gewichten alsmede milieunormen voor wegvoertuigen; deze afmetingen en gewichten mogen eventueel groter zijn dan die welke in de Lid-Staat van vestiging van de vervoersondernemer van toepassing zijn, doch zij mogen in geen geval groter zijn dan bepaald in de technische normen die gelden voor de toekenning van het certificaat van overeenstemming;
- c) voorschriften inzake het vervoer van sommige categorieën goederen, te weten gevaarlijke goederen, bederfelijke levensmiddelen, levende dieren, buitengewoon vervoer; op een wegvoertuig, dat in een andere Lid-Staat dan de Lid-Staat van ontvangst is ingeschreven, mogen geen technische beperkingen uit hoofde van de nationale wetgeving van de Lid-Staat van ontvangst worden toegepast, indien het voertuig wat de technische normen voor de bouw en uitrusting betreft aan de geldende communautaire of internationale voorschriften voldoet;
- d) rij- en rusttijden van de bestuurder;
- e) verkeersregels.

2. De in lid 1 bedoelde bepalingen moeten op de niet in de Lid-Staat woonachtige vervoersondernemers worden toegepast onder dezelfde voorwaarden als die welke die Lid-Staat zijn eigen onderdanen oplegt, maar rekening houdende met het evenredigheidsbeginsel en op zodanige wijze dat ieder duidelijke of verholen discriminatie op grond van nationaliteit of plaats van vestiging daadwerkelijk wordt uitgesloten.

Artikel 4

1. In geval van ernstige verstoring van de markt van het binnenlandse vervoer in een bepaalde geografische zone door cabotage, kan een Lid-Staat de kwestie bij de Commissie aanhangig maken of kan deze laatste op eigen initiatief handelen.

2. Onder ernstige verstoring dient te worden verstaan, het ontstaan op de in lid 1 bedoelde markt van voor die markt specifieke problemen die:

- leiden tot een zeer aanzienlijk en mogelijk aanhoudend overaanbod,

— aan cabotage te wijten zijn en

⁽¹⁾ PB nr. L 335 van 22. 12. 1984, blz. 72.

- een ernstige bedreiging vormen voor het financiële evenwicht en het voortbestaan van een aanzienlijk aantal ondernemingen voor goederenvervoer over de weg;

bovendien mogen de vooruitzichten op korte en middellange termijn voor de betrokken markt niet op een wezenlijke en duurzame verbetering duiden.

3. De Commissie verzamelt de nodige gegevens om de ontwikkeling van de markt te volgen en een eventuele crisis te onderkennen. Daartoe werken de Lid-Staten met de Commissie samen voor het meedelen en behandelen van gegevens die beschikbaar zijn of die gemakkelijk kunnen worden verkregen.

4. Indien een Lid-Staat van mening is dat er sprake is van een crisis, kan hij de Commissie verzoeken een onderzoek in te stellen. Om de Commissie in staat te stellen de situatie te beoordelen, verstrekt de betrokken Lid-Staat op cijfers gebaseerde volledige gegevens.

De Commissie raadpleegt op verzoek van een Lid-Staat of uit eigen beweging de Lid-Staten in het Raadgevend Comité dat is ingesteld bij artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 3916/90 van de Raad van 21 december 1990 betreffende in crisissituaties te nemen maatregelen op de markt voor het goederenvervoer over de weg ⁽¹⁾ of per schriftelijke telecommunicatie. De taken van dit Comité worden ten behoeve van de toepassing van dit artikel uitgebreid.

5. Indien de Commissie tot de slotsom komt dat zich een crisissituatie voordoet, neemt zij in voorkomend geval binnen 30 dagen na de ontvangst van het verzoek van een Lid-Staat bij wege van een besluit de nodige vrijwarringsmaatregelen.

Deze maatregelen blijven voor een periode van ten hoogste twaalf maanden van kracht en kunnen één keer voor een periode van ten hoogste twaalf maanden worden verlengd.

6. De Commissie stelt de Raad en de Lid-Staten onverwijld in kennis van een uit hoofde van lid 5 genomen besluit of, in voorkomend geval, haar besluit om geen maatregelen te nemen.

7. Iedere Lid-Staat kan het besluit van de Commissie binnen een termijn van 30 dagen na de kennisgeving aan de Raad voorleggen. De Raad kan binnen een termijn van 30 dagen na de ontvangst van het verzoek van de betrokken Lid-Staat of Lid-Staten met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 5

Onverminderd het bepaalde in artikel 4 mag elke Lid-Staat van ontvangst van 1 januari 1993 tot en met 31 december 1995 en zodra de cabotage 5 % bereikt van zijn binnenlands vervoer in t-km, voor het verrichten

van cabotage een voorafgaande kennisgeving eisen en dit vervoer beperken tot 5 % van zijn binnenlands vervoer in t-km in 1993, 6 % in 1994 en 7 % in 1995 en wel nadat de Commissie binnen een termijn van 15 dagen na de ontvangst van het verzoek haar instemming heeft verleend.

De voorafgaande kennisgeving moet door de vervoersondernemers via de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van vestiging aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst worden gedaan.

Artikel 6

1. De Lid-Staten verlenen elkaar bijstand voor de toepassing van deze verordening en van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende cabotage.

2. De door een in een bepaalde Lid-Staat niet woonachtige vervoersondernemer begane inbreuken worden, onverminderd de strafvervolging waaraan deze zich daardoor in de Lid-Staat van ontvangst blootstelt, meegedeeld aan de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van vestiging van deze vervoersondernemer.

De bevoegde autoriteiten wisselen alle in hun bezit zijnde gegevens uit over de sancties op deze inbreuken.

3. De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst kunnen, in geval van ernstige of herhaalde inbreuken, de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van vestiging verzoeken sancties te treffen.

Deze sancties kunnen met name bestaan in:

- een waarschuwing,
- een tijdelijk of definitief verbod om in de Lid-Staat van ontvangst binnenlandse vervoersdiensten uit te voeren, dit verbod moet worden vermeld op de communautaire vergunning bedoeld in artikel 3 van Verordening (EEG) nr. ... (doc. nr. COM(91) 293, dat op 27 augustus 1991 aan de Raad is voorgelegd) en
- intrekking van de gemeenschappelijke vergunning.

4. Bij een inbreuk moeten de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van vestiging de sanctie treffen die met de autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst is overeengekomen dan wel de betrokken vervoersondernemer voor een bevoegde nationale instantie dagvaarden.

De bevoegde autoriteiten van de Lid-Staat van ontvangst worden onmiddellijk in kennis gesteld van de eventuele sanctie.

5. De in de leden 2, 3 en 4 bedoelde sancties moeten op niet-discriminatoire wijze worden toegepast en in een redelijke verhouding staan tot de ernst van de inbreuken.

⁽¹⁾ PB nr. L 375 van 31. 12. 1990, blz. 10.

Artikel 7

De uitoefening van controles aan de binnengrenzen van de Gemeenschap ter uitvoering van deze verordening is verboden. De controles die voor de toepassing van deze verordening nodig zijn, moeten aan de door Verordening (EEG) nr. 4060/89 ⁽¹⁾ gestelde voorwaarden beantwoorden.

⁽¹⁾ PB nr. L 390 van 30. 12. 1989, blz. 18.

Artikel 8

De Lid-Staten stellen tijdig de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen ter uitvoering van deze verordening vast en stellen de Commissie van deze bepalingen in kennis.

Artikel 9

Deze verordening treedt in werking op 1 januari 1993.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gewijzigd voorstel voor een richtlijn van de Raad tot wijziging van Richtlijn 77/91/EEG betreffende de oprichting van de naamloze vennootschap, alsook de instandhouding en wijziging van haar kapitaal ⁽¹⁾

(91/C 317/08)

COM(91) 363 def. — SYN 317

(Door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag ingediend op 20 november 1991)

⁽¹⁾ PB nr. C 8 van 12. 1. 1991, blz. 5.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op artikel 54,
Gezien het voorstel van de Commissie,
In samenwerking met het Europese Parlement,
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,
Overwegende dat bij Richtlijn 77/91/EEG ⁽¹⁾, ten einde het geplaatste kapitaal integraal in stand te houden en een gelijke behandeling van de aandeelhouders te garanderen, de mogelijkheid voor een vennootschap om haar eigen aandelen te verwerven, wordt beperkt;

⁽¹⁾ PB nr. L 26 van 31. 1. 1977.

GEWIJZIGD VOORSTEL

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,
Ongewijzigd.
Ongewijzigd.
In samenwerking met het Europese Parlement ⁽¹⁾,
Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽²⁾,
Ongewijzigd.
⁽¹⁾ Advies van 10 juli 1991 (nog niet gepubliceerd).
⁽²⁾ Advies van 3 juli 1991 (nog niet gepubliceerd).

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

Overwegende dat de beperkingen ter zake van de verwerving van eigen aandelen niet alleen gelden voor de vennootschap zelf, maar ook voor personen die in eigen naam maar voor rekening van de vennootschap handelen;

Overwegende dat een dochtervennootschap niet werkelijk autonoom haar gedragslijn kan bepalen; dat, om te voorkomen dat een vennootschap via een dochteronderneming eigen aandelen verwerft zonder de in dit opzicht geldende beperkingen na te leven, de regeling met betrekking tot de verwerving van eigen aandelen door een vennootschap dient te worden uitgebreid tot de verwerving van aandelen van een vennootschap door een dochteronderneming,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 77/91/EEG van de Raad wordt als volgt gewijzigd:

een nieuw artikel 24 bis wordt ingevoegd na artikel 24:

„Artikel 24 bis

1. Een dochtervennootschap kan slechts aandelen van haar moedervennootschap verwerven voor zover laatstgenoemde haar eigen aandelen kan verwerven ingevolge schikkingen die zijn getroffen overeenkomstig de artikelen 19 tot en met 24. Voor de toepassing van deze bepalingen wordt de verwerving van aandelen van de moedervennootschap door haar dochterondernemingen beschouwd als de verwerving van eigen aandelen door de moedervennootschap.

2. Voor de toepassing van lid 1 wordt onder dochtervennootschap verstaan elke vennootschap waarin een andere vennootschap (moedervennootschap):

a) de meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders bezit,

of

b) het recht heeft de meerderheid van de leden van het bestuurs-, leidinggevend of toezichthoudend orgaan te benoemen of te ontslaan, en tevens aandeelhouder is van deze vennootschap,

of

c) het recht heeft alleen de meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders van deze vennootschap te beheersen op grond van een overeenkomst met andere aandeelhouders van die vennootschap of op grond van een bepaling in haar statuten.”

GEWIJZIGD VOORSTEL

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Artikel 1

Ongewijzigd.

Artikel 24 bis

1. Ongewijzigd.

2. Ongewijzigd.

a) Ongewijzigd.

b) Ongewijzigd.

c) alleen de meerderheid van de stemrechten van de aandeelhouders van deze vennootschap beheerst op grond van een overeenkomst met andere aandeelhouders van die vennootschap of op grond van een bepaling in haar statuten en tevens aandeelhouder is van deze vennootschap.

OORSPRONKELIJK VOORSTEL

GEWIJZIGD VOORSTEL

Voor de toepassing van dit lid worden de stemrechten en de rechten tot benoeming of ontslag van de moeder vennootschap vermeerderd met de rechten van elke andere dochter vennootschap alsmede met die van elke persoon die in eigen naam maar voor rekening van de moeder vennootschap of van elke andere dochter vennootschap handelt.

3. Voor de toepassing van lid 1 moeten wanneer een dochter vennootschap van de moeder vennootschap zelf dochter vennootschappen heeft, deze laatste eveneens beschouwd worden als zijnde dochter vennootschappen van de moeder vennootschap.

Artikel 2

1. De Lid-Staten dienen vóór . . . de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie hiervan onmiddellijk in kennis.

2. De Lid-Staten stellen de datum van inwerkingtreding van deze bepalingen vast op uiterlijk

3. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

4. Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen vaststellen, nemen zij daarin een verwijzing naar deze richtlijn op of voegen zij een dergelijke verwijzing toe bij de officiële bekendmaking van deze bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden door de Lid-Staten vastgesteld.

Artikel 3

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Artikel 2

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Ongewijzigd.

Artikel 3

Ongewijzigd.

Wijziging van het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende het LORAN-C-radionavigatiesysteem ⁽¹⁾

(91/C 317/09)

COM(91) 445 def.

(Door de Commissie krachtens artikel 149, lid 3, van het EEG-Verdrag ingediend op 20 november 1991)

⁽¹⁾ PB nr. C 53 van 28. 2. 1991, blz. 71.

OORSPRONKELIJKE TEKST

GEWIJZIGDE TEKST

Titel

Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende het LORAN-C-radionavigatiesysteem

Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende voor gebruik in Europa bestemde radionavigatiesystemen

Eerste overweging bis

(nieuw)

Overwegende dat de IMO in haar Resolutie A.666 (16) zowel wijst op de noodzaak van een wereldwijd radionavigatiesysteem als op de mogelijkheid van gebruikmaking op regionaal niveau van op grondstations gebaseerde systemen, zoals Chayka, Decca Navigator, LORAN-C, Omega en Differential Omega;

Tweede overweging bis

(nieuw)

Overwegende dat de „International Association of Lighthouse Authorities (IALA) bevestigt dat ter voorziening in de behoeften van de zeescheepvaart een op grondstations gebaseerd radionavigatiesysteem noodzakelijk blijkt zolang wereldwijde satellietssystemen niet op grote schaal beschikbaar zijn; dat voor de directe toekomst een dergelijk systeem naast de satellietssystemen moet worden aangehouden;

Vierde overweging

Overwegende dat de „International Association of Lighthouse Authorities” (IALA) achter een op grondstations gebaseerd radionavigatiesysteem ter voorziening in de behoeften van de zeescheepvaart staat;

Verwilt (tekst opgenomen in tweede overweging bis).

OORSPRONKELIJKE TEKST

GEWIJZIGDE TEKST

Vijfde overweging

Overwegende dat sommige Lid-Staten voornemens zijn aan een of meer regionale overeenkomsten betreffende de totstandbrenging van LORAN-C-ketens deel te nemen die respectievelijk Noordwest-Europa en de Noord-atlantische Oceaan, de Middellandse Zee, het Iberisch schiereiland en de Oostzee bestrijken;

Overwegende dat sommige Lid-Staten voornemens zijn aan een of meer regionale overeenkomsten betreffende de totstandbrenging van LORAN-C-ketens deel te nemen die respectievelijk Noordwest-Europa en de Noord-atlantische Oceaan, de Middellandse Zee, het Iberisch schiereiland en de Oostzee bestrijken, terwijl een aantal van deze gebieden reeds door op grondstations gebaseerde systemen, zoals Decca en Omega, wordt bestreken;

Zesde overweging bis

(nieuw)

Overwegende dat de Lid-Staten niet verplicht zijn de bestaande radionavigatiesystemen, zoals Decca, op te geven, mits zij voldoen aan hun LORAN-C-verplichtingen overeenkomstig de desbetreffende regionale overeenkomsten;

Artikel 1

1. De Lid-Staten nemen deel aan of sluiten zich aan bij regionale LORAN-C-overeenkomsten voor zover zulks noodzakelijk is om de internationale doelstellingen te verwezenlijken.

2. Wat hun deelneming aan regionale overeenkomsten betreft, streven de Lid-Staten ernaar LORAN-C-configuraties tot stand te brengen die het grootst mogelijke geografische gebied in Europa en aangrenzende wateren bestrijken.

1. Onverminderd de bestaande radionavigatiesystemen nemen de Lid-Staten deel aan of sluiten zich aan bij de regionale LORAN-C-overeenkomsten, voor zover zulks noodzakelijk is om de internationale doelstellingen te verwezenlijken.

2. Bij hun deelneming aan de regionale overeenkomsten, streven de Lid-Staten de radionavigatieconfiguraties na die een zo groot mogelijk geografisch gebied in Europa en de aangrenzende wateren bestrijken.

Artikel 2 (tweede streepje bis en ter nieuw)

De Commissie

— draagt zorg voor de coördinatie tussen de aan regionale overeenkomsten deelnemende Lid-Staten, ten einde de compatibiliteit van de op regionaal niveau ingevoerde LORAN-C-ketens te waarborgen,

— stimuleert de ontwikkeling van passende LORAN-C-ontvangers, daarbij rekening houdend met de plaatsgrijpende ontwikkelingen op het gebied van satellietssystemen en met de verbetering van het huidige LORAN-C-systeem

De Commissie

— draagt zorg voor de coördinatie tussen de aan regionale overeenkomsten deelnemende Lid-Staten, ten einde de compatibiliteit van de op regionaal niveau ingevoerde LORAN-C-ketens te waarborgen,

— stimuleert de bijstelling van ontvangers, met inachtneming van de geboekte vorderingen op het gebied van satellietssystemen en de verbetering van het huidige LORAN-C-systeem,

OORSPRONKELIJKE TEKST

GEWIJZIGDE TEKST

en stelt, in voorkomend geval, aan de Raad passende maatregelen voor.

- zet haar werkzaamheden met het oog op de uitwerking van een radionavigatieplan waarin rekening wordt gehouden met de met satellietnavigatiesystemen geboekte vorderingen, de bestaande op grondstations gebaseerde systemen en de radionavigatieplannen van de Lid-Staten voort,
- brengt verslag uit aan de Raad over de financiering van de vastleggingen van de Lid-Staten die aan de regionale ketens deelnemen

en stelt, in voorkomend geval, aan de Raad passende maatregelen voor.

Artikel 3

In hun hoedanigheid van lid van of waarnemer bij de „International Association of Lighthouse Authorities” streven de Lid-Staten en de Commissie naar deelneming van het grootst mogelijke aantal landen aan de Europese regionale LORAN-C-ketens met het doel om met het oog op verbetering van de veiligheid van de scheepvaart en de bescherming van het mariene milieu, de omvang van het LORAN-C-net overal ter wereld te vergroten.

In de „International Association of Lighthouse Authorities” en de „Internationale Maritieme Organisatie” steunen de Lid-Staten en de Commissie de inspanningen met het oog op de totstandbrenging van een wereldwijd radionavigatiesysteem en streven zij naar deelneming van een zo groot mogelijk aantal landen aan de Europese regionale ketens met het doel om, met het oog op verbetering van de veiligheid van de scheepvaart en de bescherming van het mariene milieu, de reikwijdte hiervan tot de gehele wereld uit te breiden.

III

(Bekendmakingen)

COMMISSIE

Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van zachte tarwe naar landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII en de Canarische eilanden

(91/C 317/10)

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 123 van 9 mei 1991)

Op bladzijde 24, onder I. Inschrijving, wordt punt 2 als volgt gelezen:

„2. De totale hoeveelheid waarvoor de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 279/75 van de Commissie (¹), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2788/86 (²), bedoelde maximumrestitutie bij uitvoer kan worden vastgesteld, bedraagt ongeveer 4 000 000 ton.”.

Wijziging van het bericht van inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer van gerst naar landen van de zones I, II, III, IV, V, VI, VII en VIII en de Canarische eilanden

(91/C 317/11)

(Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen nr. C 123 van 9 mei 1991)

Op bladzijde 26, onder I. Inschrijving, wordt punt 2 als volgt gelezen:

„2. De totale hoeveelheid waarvoor de in artikel 5, lid 1, van Verordening (EEG) nr. 279/75 van de Commissie (¹), laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 2788/86 (²), bedoelde maximumrestitutie bij uitvoer kan worden vastgesteld, bedraagt ongeveer 3 500 000 ton.”.

Opleiding van de gebruikers in de ondervraging van de gegevensbestanden — Niet-openbare procedure

(91/C 317/12)

1. **Aanbestedende dienst:** Commissie van de Europese Gemeenschappen, Directoraat Informatica, DI/1 PR, ter attentie van de heer P. Mairesse, IMCO 5/1, Wetstraat 200, B-1049 Brussel.
2. a) **Wijze van aanbesteding:** Niet-openbare procedure, referentie DI/1 PR/91-02.
b), c)
3. a) **Leveringsplaats:** Partij 1: Brussel, Luxemburg, de EEG en extracommunautair Europa (overeenkomstig het verzoek van de Commissie).
Partijen 2 en 3: bij de inschrijver.
b) **Object van de aanbesteding:** De Commissie is voornemens met ingang van 1992 een zeer groot gedeelte van de opleiding van de gebruikers in de ondervraging van de gegevensbestanden die worden verspreid door het gegevensstation Commissie Eurobases, toe te vertrouwen aan de bedrijven die bij de aanbesteding zijn betrokken en hiertoe een kaderovereenkomst met de gekozen firma's te sluiten.
Partij 1: animatie van de opleidingsacties in lokalen die door de Commissie of een derde instelling ter beschikking zijn gesteld,
voorbereiding van componenten ter ondersteuning van de cursus.
Partij 2: „full service”-dienstverlening die de verichtingen van partij 1 omvat, alsmede de terbeschikkingstelling van de opleidingslokalen, de opvanginfrastructuur en de organisatie van de cursussen.
Partij 3: didactisch concept en ontwikkeling van opleidingsmodules. Functie van adviseur op het gebied van de opleiding voor ondervraging van gegevensbestanden.
c) **Verdeling in partijen:** De aanbesteding wordt in drie partijen ingedeeld. De inschrijver kan voor één partij of meer partijen een offerte doen.
d)
- 4., 5.
6. a) **Uiterste datum voor de ontvangst van de aanvragen tot deelneming:** 31. 1. 1992.
b) **Adres:** Het poststempel of, in geval de aanvraag tot deelneming wordt afgegeven, het door de ambtenaar van de in punt 1 genoemde dienst gedateerd en ondertekend ontvangstbewijs geldt als bewijs.
c) **Taal of talen:** Een van de officiële talen van de Europese Gemeenschappen.
7. **Uiterste datum voor de verzending van de uitnodigingen tot inschrijving:** 7. 2. 1992.
8. **Minimumeisen:** De aanvragen tot deelneming dienen, ten einde een selectie te kunnen maken van de tot inschrijving uitgenodigde kandidaten, van de volgende documenten vergezeld te zijn:
statuten,
de laatste balans.
De inschrijver moet kunnen aantonen dat hij een ervaring van ten minste twee jaar heeft in de sector opleiding voor informatica/telematica, bij voorkeur met de opleiding voor het gebruik van databanken of geautomatiseerde gegevensbestanden.
9. **Gunningscriteria:** In de uitnodiging tot inschrijving zijn de criteria opgenomen die bij de beoordeling van de aanvragen worden toegepast.
- 10.
11. **Datum van verzending van de aankondiging:** 29. 11. 1991.
12. **Datum van ontvangst van de aankondiging:** 29. 11. 1991.

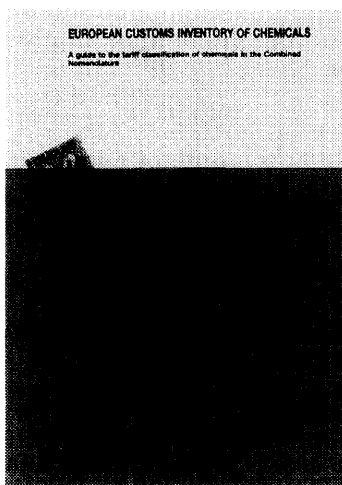

**BUREAU VOOR OFFICIËLE PUBLIKATIES
DER EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
L-2985 Luxemburg**

EUROPEAN CUSTOMS INVENTORY OF CHEMICALS (EUROPESE DOUANELIJST VAN CHEMISCHE STOFFEN)

Handleiding bij de indeling van chemische produkten in de gecombineerde nomenclatuur

Engelse versie - Bijwerking gecombineerde nomenclatuur 1991

Dit werk omvat:

- meer dan 32 000 chemische benamingen (internationaal aanvaarde algemene benamingen, systematische benamingen en synoniemen);

Het biedt de mogelijkheid:

- onmiddellijk de tariefindeling (post en onderverdeling) te vinden van de chemische produkten in het douanetarief van de Europese Gemeenschappen uitgaande van de benaming, het CAS-nummer (Chemical Abstracts Registry Number) of het CUS-nummer (Customs Union and Statistics).
- De nomenclatuur van dit tarief (gecombineerde nomenclatuur) is gebaseerd op de nomenclatuur van het geharmoniseerde systeem inzake de omschrijving en de codering van goederen die op wereldniveau wordt gebruikt.

BESTELBON TE VERSTUREN AAN:

**Bureau voor officiële publikaties der Europese Gemeenschappen
2, rue Mercier, L-2985 Luxemburg**

Gelieve mij te zenden **EUROPEAN CUSTOMS INVENTORY OF CHEMICALS:**

1991 — 643 blz.

ISBN: 92-826-0529-9

Catalogusnummer: CM-60-91-854-EN-C

Vastgestelde prijzen in Luxemburg, exclusief BTW: ECU 66,00

Naam:

Adres:

..... Tel.:

Datum: Handtekening:

1 ECU = 2,35 Hfl.